

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212066
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holič
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216212066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holič a členiek senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou: JUDr. Barbora Korenecová, Slnecná 765/3, Malinovo, proti žalovanému: W. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. I., D. XXX/XX, o zaplatenie 1.572 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12Csp/36/2016-45 zo dňa 11.01.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 800,- eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 800,- eur od 09.01.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej zamietajúcej časti sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žiadna zo strán nemá p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. rozhodol, že žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 132 ods. 1 a 3, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval tým, že v danom prípade strany uzavreli zmluvu o úvere. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil súdu vyplnený a potvrdený zmluvný formulár, v znení ktorého bola uzavretá zmluva o úvere č. 207800529 dňa 06.12.2013 medzi žalobcom a inou osobou (P. F., J. D.), žalobca nepredložil súdu ani v žalobe odkazované Všeobecné podmienky. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (OBZ). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalobca (veriteľ) poskytol žalovanému (dlžníkovi) finančné prostriedky, ktoré mal vrátiť v splátkach. Ide tu o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. Daný vzťah podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu bolo potrebné, aby súd z úradnej moci preskúmal oprávnenosť nároku. Keďže však žalobca nepripojil k žalobe relevantné dôkazy, súdny prieskum nebol možný, žalobca nepreukázal dôvodnosť žalobného

nároku a preto súd žalobu zamietol. Žalovaný má ako úspešná strana sporu nárok na náhradu trov konania, podľa obsahu spisu mu v spore žiadne trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. Okresný súd zamietol žalobu žalobcu s odôvodnením, že žalobca k žalobe nepredložil relevantné dôkazy a nepreukázal dôvodnosť žalobného nároku. V danom prípade ide o náhradu škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu v zmysle ustanovenia § 222 ods. 1 Trestného zákona a z toho dôvodu Okresný súd pri vydaní rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd Dunajská Streda trestným rozkazom vedeným pod spis. zn. 4T/55/2014-43 zo dňa 05.11.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku a odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. K námietkam o absencii podstatných náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co/187/2017-88 zo dňa 04.10.2017, kde uviedol: „Skutočnosti rozhodné pre ustálenie charakteru záväzkovo právneho vzťahu zo zmluvy o úvere v prejednávanej veci nie sú právne významné, pretože v danom prípade súd koná o nároku žalobcu na „náhradu škody“ (to treba zdôrazniť) a nie o nároku zo samotnej zmluvy o úvere ako takej, kedy by bolo právne významné skúmanie, či zmluvu o úvere uzavrel dlžník v postavení spotrebiteľa, na ktorého sa vzťahuje zo zákona režim spotrebiteľského práva a osobitná právna ochrana, vrátane § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., alebo zmluvu uzavrel v postavení podnikateľského subjektu.“ Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11Co/108/2017-63 zo dňa 12.09.2017 uviedol: „Civilný súd je v konaní o náhradu škody viazaný výrokom právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Výrok odsudzujúceho rozsudku obsahuje právnu časť a skutkovú časť. Z výroku o vine treba vždy vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj jeho skutkovú časť. Práve skutková časť výroku rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatelia... Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik škody a jej následok, je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatelia, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatelia a spôsobenou škodou.“ Z citovaného rozsudku jednoznačne vyplýva, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Podľa žalobcu sa mal súd v rozsudku zaoberať výškou náhrady škody (skutočnou škodou a ušlým ziskom) a nie náležitosťami uzavretej zmluvy o úvere. Na záver žalobca poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 17C/277/2016-36 zo dňa 13.04.2017, kde súd v obdobnom prípade, ako je tento uviedol: „že aj keby záväzkový vzťah posudzoval ako spotrebiteľský, mu nemôže súd poskytnúť ochranu spotrebiteľa, nakoľko by došlo k zneužitiu práva v prospech žalovaného a k neprimeranej ochrane žalovaného. Výkon práva nie je protiprávne správanie subjektov.“ V uvedenom konaní sa žalobca rovnako domáhal priznania sumy z dôvodu náhrady škody spôsobenej trestným činom úverového podvodu a Okresný súd Galanta priznal žalobcovi nárok na celú žalovanú sumu. K rovnakému záveru dospel aj Okresný súd Pezinok rozsudkom sp. zn. 9C/128/2016-53 zo dňa 25.01.2017, keď priznal žalobcovi nárok na zaplatenie celej žalovanej sumy spolu so zákonným úrokom z omeškania, pričom Okresný súd Pezinok posúdil uzatvorenú zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. V odôvodnení uviedol nasledovné: „Rovnako bolo žalobkyňou preukázané, že žalovaná sa pri čerpaní úveru dopustila úverového podvodu, kedy od žalobkyne čerpala peniaze, ktoré nemal v úmysle vrátiť. Zhrnúc uvedené, je potrebné konštatovať, že žaloba je dôvodná, nakoľko konaním žalovanej došlo na strane žalobkyne ku škode, ktorá bola spôsobená žalovanou úmyselne. Právnym posúdením zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť.“

5. Žalovaný nepodal proti rozsudku odvolanie, ani sa nevyjadril k odvolaniu žalobcu.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s

prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné priznať čiastočný úspech, keďže v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie nemožno napadnutý rozsudok považovať za vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu v zmysle § 388 CSP.

7. Vzhľadom na to, že odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania a dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku je len právne posúdenie preukázania nároku uplatneného žalobou, odvolací súd nepovažoval za potrebné a účelné na prejednanie odvolania nariaďovať pojednávanie, keď si to nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu v celom rozsahu zamietol, a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

9. Odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 03.08.2016 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu istiny vo výške 1.572 eur, úroku z omeškania 5% ročne od 03.09.2013 do zaplatenia istiny a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru poskytnutého sumou 800 eur. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere č. 207800452 dňa 03.12.2012, žalovaný mal úver vrátiť spolu s príslušným poplatkom (772 eur) v 12 mesačných splátkach po 131 eur od januára 2013, svoj záväzok si nesplnil, v prospech zmluvy nezaplatil žiadnu splátku (o čom bolo vedené aj trestné konanie ukončené trestným rozkazom, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného, žalobca ako poškodený bol odkázaný na občianskoprávne konanie). V zmysle Všeobecných podmienok sa strany dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok, zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na administratívu. Okresný súd Dunajská Streda trestným rozkazom vedeným pod spis. zn. 4T/55/2014-43 zo dňa 05.11.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku a odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie, na základe skutkového vymedzenia tým, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere č. 207800452 dňa 03.12.2012, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 800,- eur.

10. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď žalobou uplatnený nárok posudzoval z titulu uzavretej zmluvy o úvere, pričom však žalobca si svoj nárok uplatnil titulom náhrady škody spôsobenej trestným činom. Preto nemohlo byť dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu to, že žalobca nepredložil predmetnú zmluvu o úvere.

11. Za právny základ žalobou uplatneného nároku je nutné považovať zodpovednosť za škodu spôsobenú trestným činom žalovaného. Je nesporné, že žalovaný sa dopustil trestného činu úverového podvodu, za ktorý bol právoplatne odsúdený a žalobcovi v súvislosti s týmto trestným činom vznikla škoda, ktorú si žalobou uplatnil v tomto konaní. Pre právne posúdenie jeho nároku je preto rozhodujúce skúmanie a preukázanie rozhodujúcich skutočností o vzniku škody a nie je dôvod posudzovať a vyhodnocovať zmluvný vzťah medzi stranami sporu.

12. Podľa odvolacieho súdu je dôvodné, aby bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 800,- eur s prísl. titulom náhrady škody, ktorej výška bola preukázaná poskytnutím úveru žalobcom žalovanému. Žalobcovi popri istine vznikol nárok aj na zákonné úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka vo výške 5% ročne od 09.01.2015 do zaplatenia, keď za počiatok omeškania súd považoval deň nasledujúci po právoplatnosti trestného rozkazu. Zvyšná časť žaloby, zaplatenie sumy 772,- eur s prísl., tvorí žalobcom tvrdený ušlý zisk.

13. Z hľadiska rozsahu náhrady škody z ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví

v zmenšení majetku poškodeného. Skutočná škoda tak predstavuje rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Skutočnú škodu v konkrétnom prípade predstavuje istina úveru vo výške 800,- eur, ktorú ako bolo v trestnom konaní preukázané, čerpal žalovaný poskytnutím úveru. Ide teda o peňažné prostriedky, ktoré boli žalovanému reálne poskytnuté, a o ktoré bol zmenšený majetok žalobcu ako poškodeného. V konaní nebolo preukázané ani čiastočné uhradenie dlžnej sumy.

14. Ušlý zisk, resp. to, čo poškodenému ušlo predstavuje ujmu spočívajúcu v tom, že u neho nedôjde v dôsledku protiprávneho konania alebo škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí, pričom nestačí iba pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného. Ak v čase uzatvárania zmluvy žalovaný nemal vôľu poskytnúť sumu vrátiť, nemal ani vôľu dohodnúť príslušný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 772,- eur, preto ak by zmluvu uzatvoril riadne, nie je zrejmé, či by si dohodol poplatok za poskytnutie úveru, a v akej výške. Uplatnený (zmluvný) poplatok, ktorý reprezentuje sčasti aj výšku ušlého zisku žalobcu sa taktiež spravuje ustanoveniami o náhrade škody z dôvodu, že režim pohľadávky sa vzťahuje aj na jej príslušenstvo. Požiadavka, aby tvrdenie o ušlom zisku bolo preukázané dosiahnuteľnými okolnosťami nasvedčujúcimi tomu, že k takémuto zisku by skutočne došlo, a nešlo by iba o pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného je v súlade aj s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na preukázanie tejto skutočnosti, lebo zo zmluvy o úvere nie je možné vychádzať pre jej neplatnosť. Škoda, ktorej náhrady sa žalobca domáha vznikla následkom trestného činu úverového podvodu, teda za okolností, keď žalovaný v čase uzatvárania úverovej zmluvy nemal úmysel poskytnúť úver vrátiť. Preto ak nemal úmysel vrátiť istinu poskytnutého úveru, nemohol mať v úmysle dohodnúť a platiť akékoľvek poplatky v súvislosti s touto istinou, lebo u žalovaného neexistovala v tom smere vôľa (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/15/2011 z 27. septembra 2012).

15. Dôvodom pre zamietnutie žaloby v časti ušlého zisku bolo práve nepreukázanie toho, že na strane žalobcu došlo v dôsledku trestného činu žalovaného k vzniku škody aj vo forme ušlého zisku, keď žalobca v tejto časti žaloby neunesol dôkazné bremeno a preto bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť.

16. S poukazom na vyššie uvádzané, odôvodňujúce len čiastočné vyhovenie žalobe, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 388 CPS zmenil a žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu 800,- eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 800,- eur od 09.01.2015 do zaplatenia. Vo zvyšnej zamietajúcej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 CPS potvrdil.

17. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa cit. ust. § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s cit. ust. § 255 ods. 2 CSP. V konaní bol pomer úspechu a neúspechu približne rovnaký (úspech žalobcu 800,- eur a neúspech žalobcu 772,- eur), preto bolo dôvodné vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).